

egne opgaver skal borgerne henvende sig på flere forskellige kontorer og forvaltninger for at kunne få løst almindelige borgerrelaterede opgaver. Kommunale borgerservicecentre skal derfor være borgernes hovedindgang til kommunen selv og til den offentlige sektor generelt.

Formålet med lovforslaget er at fjerne uhenigtsmæssige juridiske barrierer, der efter lovgivningen er for borgerservicecentrenes varetagelse af opgaver for kommunen selv, for andre kommuner, for regionerne og for staten. Dermed får kommunalbestyrelserne incitament til at oprette borgerservicecentre.

Med lovforslaget sikres det, at der ikke er flere juridiske barrierer for kommuner, som indretter sig på borgernes præmisser og benytter et borgerservicecenter i opgaveløsningen, end for kommuner, som ikke gør dette. Lovforslaget giver i forhold til de generelle forvaltningsretlige love borgerne samme retsstilling, uanset om opgaverne løses helt eller delvis i et borgerservicecenter eller ej. Lovforslaget giver ikke borgerne en ringere retssikkerhed.

Den undtagelse, der i lovforslagets § 3, stk. 3, foreslås fra samtykkekravet i forvaltningslovens § 29, sikrer, at borgerservicecenteret i den situation, hvor centeret fungerer som fremskudt del af den fagforvaltning, der ellers skulle behandle sagen, kan indhente de nødvendige oplysninger fra denne del af kommunens forvaltning, men ikke fra andre. Med undtagelsen sikres, at borgerservicecenteret får samme adgang til at indhente oplysninger, uanset om borgerservicecenteret er organiseret som en særskilt del af kommunens forvaltning eller ej. Med undtagelsen rettes der således op på de forskellige resultater, forvaltningslovens § 29 fører til, afhængigt af den måde borgerservicecenteret er organiseret på. Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Justitsministeriet vil foretage en generel gennemgang af de spørgsmål, der vedrører forholdet mellem forvaltningslovens § 29 og kommunerne. V, DF og KF finder det vigtigt, at der med det samme tilvejebringes et fornuftigt lovgrundlag for de nye kommunale borgerservicecentre, fordi disse snart vil komme på tegnebrættet i så vel de eksisterende som de nye kommuner.

Videregivelsesreglerne i lovforslagets § 3, stk. 1, 2 og 6, sikrer, at der kan udveksles oplysninger i det omfang, det er sagligt og nødvendigt, når et borgerservicecenter – i borgerens in-

teresse – samarbejder med en anden myndighed om den samme opgave.

Aktindsigtsreglen i lovforslagets § 3, stk. 5, er kun relevant i situationer, hvor et borgerservicecenter udfører en opgave på vegne af en anden myndighed (den ansvarlige myndighed), og hvor borgerservicecenteret sender et dokument med interne overvejelser til den ansvarlige myndighed, i forbindelse med at denne myndighed kontrollerer, at borgerservicecenteret udfører opgaven tilfredsstillende. Der findes tilsvarende regler på andre områder, hvor en myndighed udøver tilsyn eller kontrol med en anden myndighed.

V, DF og KF finder, at det er af stor betydning, at kommunale borgerservicecentre, som kan fungere som hovedindgangen til den offentlige sektor, så hurtigt som muligt sættes på dagsordenen i de eksisterende og de nye kommuner. Lovforslaget med dets regler om samtykke i ansøgningssager, videregivelse og aktindsigt er netop egnet hertil.

Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget støtter oprettelsen af borgerservicecentre. For langt de fleste borgere og virksomheder vil det være en lettelse, at mange elementer i en samlet sagsbehandling samles ét sted. Med placeringen af borgerservicecentre i lokalområderne kan den højere kvalitet og effektivitet i sagsbehandlingen over for den enkelte borger eller virksomhed kombineres med nærhed til borgerne.

Flere kommuner har med deres opbygning af borgerservicecentre vist vejen til en sådan bedre betjening af borgerne.

Men under Folketingets behandling af lovforslaget, er det kommet frem, at lovforslaget indeholder principielle indskrænkninger i borgernes rettigheder. Borgerne mister kontrollen med de personfølsomme oplysninger, idet samtykkereglerne undvandes, ligesom den åbne forvaltningstradition svækkes betydeligt, idet reglerne om aktindsigt ofte bliver ubrugelige.

Når fagfolk, herunder praktikere fra frontløberkommunerne, samtidig erklærer, at det ikke ville medføre nogen praktiske problemer, hvis samtykkereglerne skulle komme i anvendelse på borgerservicecentrene, stiller S, RV, SF og EL sig helt uforstående over for, hvorfor regeringen så alligevel står fast på at svække disse regler.